

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Marcus 8, 34 - 37
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Gezang 171 : 1 en 3**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen : Gezang 79 : 4 en 5 (met vreugde ons kruis dragen)**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Marcus 8 : 27 – 9 : 1**
8. **Zingen : Psalm 71 : 8, 13 en 14 (over het belijden van Gods heerlijkheid)**
9. **Tekst : Marcus 8 : 34 - 37**
10. **Zingen : Psalm 119 : 2 en 3 (de vreugde van het volgen van God)**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Inzameling van de offergaven**
13. **Slotzang : Gezang 119 : 1 en 5**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Er zit nogal eens een verschil tussen wat mensen zeggen en wat mensen doen. Mensen zeggen dat ze bijvoorbeeld alles over hebben voor het welzijn van hun kinderen. Maar als ze dan met hun kinderen in de auto ziet, dan zitten de kinderen niet in de gordels. Met alle risico's van dien. Of ze roken gewoon waar de kinderen bij zijn. Nu zeg ik niet dat zulke ouders niet van hun kinderen houden. Ik geloof best dat ze van hun kinderen houden. Maar ik geloof niet dat ze alles over hebben voor het welzijn van hun kinderen. Dan zouden ze toch de moeite nemen om de kinderen even netjes in de gordel te doen. Of om niet in de buurt van de kinderen te roken. Of door meer aandacht aan ze te besteden. Of noem het maar op. Als er offers van ons worden gevraagd, dan maken we toch altijd weer een afweging. Wat kost het en wat levert het op? Dat is een vraag die we ons diverse malen per dag stellen bij allerlei dingen. Hoe belangrijk is het voor mij dat ik een goed cijfer voor mijn proefwerk haal en hoe hard ga ik dus leren? Hoe graag wil ik dat product hebben en hoeveel ben ik dus bereid ervoor te betalen. En de vraag die de Here Jezus ons vanmorgen stelt is wat we over hebben voor ons leven? Ik bedien u vanmorgen het Woord van de Here over:

De waarde van ons leven.

We zullen daarbij zien hoeveel ons leven waard is:

1. **in de ogen van de Heer Jezus Christus,**
2. **in de ogen van onszelf.**

We zullen dus eerst zien hoeveel ons leven waard is in de ogen van de Heer Jezus Christus. In hoofdstuk 8 van Marcus begint een nieuwe fase in het onderwijs van de Heer Jezus aan zijn leerlingen. De moeilijkste fase, zoals al wel direct blijkt. De Heer Jezus is met de leerlingen op weg naar een gebied ver weg van Jeruzalem. Onderweg vraagt Hij aan zijn leerlingen: wie zeggen de mensen dat Ik ben. En dan komen er allerlei antwoorden, waaruit blijkt dat de mensen Jezus een bijzonder mens vinden. Maar toch ook niet meer dan dat: een mens. Onbewust roept een dergelijke vraag natuurlijk ook bij de leerlingen de vraag op wat ze zelf van Jezus denken. En die vraag stelt de Here ze ook vervolgens. "Wie ben ik volgens jullie." En dan geeft Petrus antwoord: "U bent de Messias." De Heer reageert daarop met het strenge verbod daar met iemand

over te spreken. Waarom? Omdat ze eerst moeten leren wat dat betekent. Want daar hebben ze geen goed beeld van.

Wat direct daarop duidelijk blijkt als de Heer begint te spreken over zijn lijden en dood. Dezelfde Petrus die daarnet nog zo prachtig beleed dat Jezus de Messias, de Christus, is. Die Petrus wordt publiek duidelijk gemaakt dat zijn woorden, satanische woorden zijn. Hij wordt voor het oog van medeleerlingen op zijn nummer gezet. Waarom? Omdat hij gemeend heeft dat hij de Messias eens goed een lesje moest lezen toen deze had gesproken over zijn lijden en dood. Wat hier tussen de Here Jezus en Petrus is gebeurd is een voorspel op wat er de komende tijd gaat gebeuren. De mensen zullen tegen Christus in verzet komen, omdat Hij niet hun held wil zijn. Omdat Hij niet die koning op de troon van David is zoals zijn Hem verwachten. Een koning die na zes eeuwen vreemde overheersing eindelijk het volk van God zal bevrijden. Die eindelijk Israël zijn hoge positie terug zal geven. Grote verwachtingen hebben Petrus en andere leerlingen van Jezus. Maar het is nog niet tot ze doorgedrongen dat het Koninkrijk van Jezus Christus niet van deze wereld is. En ook niet met wereldse middelen en naar wereldse maatstaven verwezenlijkt zal worden. Als dat uiteindelijk bij de mensen doordringt zullen zijn bewonderaars zullen zich van Hem afkeren en hun bewondering zal plaats maken voor ergernis, verwerping en haat. In het optreden van Petrus wordt de Here Jezus geconfronteerd met het verzet dat Hij gaat ondervinden en met het lijden dat op Hem wacht.

Maar de Here Jezus loopt hier niet voor weg. Al keek Hij er natuurlijk ook niet naar uit. Hij wist ook hoe Hij zou sterven. Niet voor niets spreekt Hij in onze tekstverzen over het kruis. Het kruis. Ach, voor ons kan dat gewoon een woord worden, waar we weinig bij voelen. 'Ja, de Here Jezus is aan een kruis gestorven. En we hebben al zoveel plaatjes en beelden gezien waarop Hij als de gekruisigde staat afgebeeld, dat het ons misschien niet eens meer echt raakt.

Maar voor de Here Jezus en zijn luisteraars was 'het kruis' een afschrikwekkend woord. Voor hen was het maar niet een plaatje, voor hun was het een gruwelijke werkelijkheid. Allemaal hadden ze wel een kruizen gezien en menigeen had waarschijnlijk ook wel eens gezien hoe de mensen leden die aan het kruis geslagen waren. Ze hadden hun martelende doodstrijd gezien en gehoord. Hun kreten van angst en lijden. Het bloed dat zij zagen was echt bloed. De tranen die zij zagen waren echte tranen. De kreten die zijn

hoorden waren echte kreten. En je moet wel van steen zijn geweest om daar onbewogen bij te blijven.

En Christus is bereid om aan zo'n dodelijk martelwerktuig opgehangen te worden. Om daar te lijden. Om daar te sterven. En waarom? Om u en mijn leven te redden van de ondergang. Om u en mij toekomst te geven. Onze redding is de Here Jezus zoveel waard. Ons leven is Hem zoveel waard. Dat in de eerste plaats.

We zullen in de tweede plaats zien hoeveel ons leven waard is in de ogen van onszelf. Ons leven is in de ogen van de Here Jezus zoveel waard dat Hij er zijn leven voor heeft willen geven. Zijn dood is de redding van uw leven. Maar vervolgens is de vraag wat uw leven waard is in uw eigen ogen. Want dat is waar de Here Christus in onze tekst onze aandacht voor vraagt. Hij roept u en mij op om onszelf goed te onderzoeken. Wat willen wij met ons leven? En daarbij geeft de Here twee opties. We kunnen tussen twee dingen kiezen, jongens en meisjes. En de Here Jezus vertelt ons ook wat iedere keuze zal opleveren. De Heer zegt: 'Je kunt ervoor kiezen je leven te redden. Maar dan moet je wel weten, dat je het zult verliezen.' Dat is de eerste mogelijkheid. Je kunt het dus proberen zelf je leven te redden, maar dat gaat je niet lukken. De andere keuze is dat je ervoor kiest om je leven te verliezen voor de Here Jezus. Als je dat doet zul je je leven redden.' Maar dat is toch wel heel vreemd. Hoe moet je dat nu zien, jongens en meisjes. Dat is toch net zo vreemd als zeggen, dat als je je sleutels niet wil kwijtraken, je ze moet weggooien. Je papa en mama zeggen toch ook niet: 'Zorg je er straks wel voor dat je je fietssleutel weggooit, want anders kun je hem straks niet meer vinden'? Nee. Ze zeggen: 'Berg je straks je sleutel goed op, zodat je hem later ook terug kunt vinden.' Wat de Here Jezus zegt lijkt niet te kloppen. Het is niet logisch.

Hoe moet je dat nu zien? Waar zou je het mee kunnen vergelijken, zodat het toch klopt? Je zou het wel een beetje kunnen vergelijken met een zinkend schip. Stel dat je op een zinkend schip zit en het schip is al heel erg volgelopen met water. Er steekt niet veel meer van het schip boven het water uit. Nog een minuut of 10 en dan zal het schip zinken en je meevoeren in de diepte van de zee. Jij staat op het dak van het schip en gelukkig komt er een reddingshelikopter met een man die aan een lang touw hangt. Die man wil je dat je je aan hem vasthoudt, zodat hij je van het schip af kan halen. Maar je hebt misschien hoogtevrees en je bent ontzettend bang dat als je je aan die man vast probeert te houden dat je je grip op die man verliest, of dat hij je toch niet zo goed zal

vasthouden, als hij zegt, en dat je dan van grote hoogte in het water zult vallen. En dat wil je niet. Je wil juist leven en niet sterven. Wat moet je nu doen? Aan de ene kant blijf je liever op dat schip staan. Dat voelt beter dan hoog in de lucht in de armen van een onbekende man. Je bent zo bang dat je van grote hoogte in het water zult vallen. En het liefst zou je daarom maar gewoon op dat schip blijven staan. Maar als je eerlijk bent is dan weet je dat het nog maar een kwestie van tijd is voordat schip zinkt en je in de zee zult verdrinken. Wat moet je nu? Is je leven je zoveel waard dat je de gok neemt om met die man aan het touw mee te gaan, of ga je dan toch maar liever kopje onder met het schip?

En zo is het nu toch ook met ons leven, jongens en meisjes. Jullie zijn nog jong, maar jullie weten ook dat wie nu jong is over zeventig jaar oud is en de dag het sterven heel dichtbij is gekomen. Je kunt wel doen of dit leven gewoon door gaat. Maar dat is niet zo. Als je dit leven wilt behouden, als je naar je eigen idee wilt leven, dan zul je het verliezen. Je kunt ernaar streven om rijk te worden en daar je leven aan te wijden. Misschien lukt dat en heb je een paar rijke jaren. Maar wat heb je aan al die rijkdom als je gaat sterven? Als je je leven zelf in de hand wilt houden, dan zul je het leven verliezen. Als je je niet durft of wilt overgeven aan de redding die Jezus Christus geeft, dan zul je met lege handen blijven staan. Je zult je leven verliezen. Precies hetzelfde als je je leven niet toevertrouwd aan de redder aan het touw van de helikopter.

De Here Jezus zegt dat we onszelf moeten verloochenen. Bedoelt Hij daarmee dat moeten zeggen dat we er niet toe doen en dat we niet belangrijk zijn? Zo wordt er wel eens over gesproken, maar ik geloof niet dat dat een goede uitleg is van wat de Here Jezus wil zeggen. Want als dat de boodschap is, dan kun je je afvragen waarom de Here Jezus dan voor ons zou sterven. Als we er toch niet toe doen en niet belangrijk zijn. Als ons leven toch niets voorstelt. Waarom zou Hij dan nog voor ons lijden en sterven. We zijn kostbaar en we doen er toe voor God. Ik geloof dat de Here Jezus iets anders bedoelt met onszelf verloochenen. Met verloochenen bedoelt Hij dat jezelf niet tot centrum van je leven moet maken. Met verloochenen bedoelt Hij dat je maar niet voor jezelf moet leven. Niet omdat jouw leven er niet toe doet, maar omdat je pas het leven zult vinden als je geluk vindt in het geluk van de Ander. En die Ander wordt hier met een hoofdletter geschreven. De Here Jezus vraagt van ons te leven ter ere van God. De Here wil het centrum van ons leven zijn. Hij wil dat wij ons geluk vinden in zijn liefde en heerlijk-

heid. Als we onszelf tot centrum van het leven maken en het geluk in de dingen van het leven zelf zoeken, dan zullen we ons leven verliezen. Want als we ons geluk zoeken in geld, goed of welk ander dingen ook dat de Here geschapen heeft, dan zijn we dienaars van afgoden. De Here wil dat we Hem zoeken en onze armen uitstrekken naar de Here Jezus. Die ons door God gegeven is als enige Redder van ons leven. Het leven dat we zo hopeloos kwijt waren geraakt door onze zonden.

Als ons geloof niet verder gaat dan een geloof dat de Here Jezus bestaat, dan zullen we niet gered worden. Want dat geloven de boze geesten ook. Nee, we moeten ons kruis op ons nemen. Christus droeg het kruis dat wij verdiend hadden. En Hij vraagt van ons om Hem te volgen en ons kruis op ons te nemen. Het woord 'zijn' bij kruis staat ook in de Griekse tekst. Dat geeft aan dat voor ieder mens er een eigen kruis staat. Er staat een kruis waar uw naam op staat. De Here zegt als het ware: dit is uw kruis broeder, dit is uw kruis zuster ... Voor ieder een eigen kruis. Het volgen van Christus kost ons dus iets. Als we de hemel binnen gaan zonder ons kruis op te nemen, dan zullen we worden geweigerd. Als de hemel u niets mag kosten, dan bent u een dief die wil de genade die de Here Jezus voor ons heeft verdiend tot een goedkope prul maakt. Binnengaan in het Koninkrijk der hemelen kost bijvoorbeeld tijd. Tijd om Bijbel te lezen. Tijd om te bidden. Tijd om de Here te eren in de erediensten. Tijd om mee te helpen bij het werk dat in de kerk gedaan moet worden. In commissies en eventueel in de kerkenraad. Er zijn weer nieuwe ambtsdragers nodig. En het is begrijpelijk als broeders en hun vrouwen er tegen op zien om voor het eerst of voor een nieuwe periode in het ambt te dienen. Je levert een stuk gezinsleven in als ambtsdrager. Je levert misschien ook in wat je kansen betreft om carrière te maken. Want een ander kan in die tijd misschien een studie volgen, waardoor hij wel zijn positie kan verbeteren. Het kan ook lijden betekenen in termen van onrecht. Als ouderling of diaken kun je ook nog wel eens met onterechte verwijten te maken krijgen. Er zit een aspect van lijden aan ambtsdrager zijn. Aan de andere kant ligt er ook veel winst. Winst in groei in geloof. Winst in de ervaring van de broederschap in de kerkenraad. Winst in fijne geestelijke gesprekken met broeders en zusters met wie je anders niet gesproken had. Maar is het spannend? Ja, elke keer weer. Maar ook hierin is het een zaak van vertrouwen in de Here Jezus Christus. Dat als Hij je roept, Hij ook met je mee zal gaan. Hoe precies? Dat weten we niet. Maar Hij zal mee-gaan, want dat heeft Hij beloofd.

Ons kruis dragen betekent ook dat we financieel bijdragen aan de kerk van onze Heiland. Natuurlijk betekent dat een zekere vorm van lijden. Andere mensen die hetzelfde verdienen kunnen vaker op vakantie, rijden een grotere auto, wonen in een mooier huis, hebben mooiere meubels of kleding.

En achter Christus aangaan betekent ook dat je voor hopeloos ouderwets versleten wordt. Achter Christus aangaan betekent ook dat je strijd levert met je zondige natuur. Waar een ander gewoon doet waar hij zin in heeft en zich niet druk maakt, strijdt je als christen. Waar de een misschien uit het leven stapt, omdat hij zelf wel uitmaakt wanneer het leven niets meer te bieden heeft, daar strijden sommigen christenen tegen de verleiding om deze afslag te nemen. Waar de wereld je toeroept om toch gewoon toe te geven aan je homoseksuele gevoelens daar strijden veel broeders en zusters elke dag opnieuw. Uit liefde voor Christus. En ik zou nog vele andere voorbeelden kunnen noemen. U weet waarschijnlijk zelf wel te bedenken waar u een strijd voert die anderen niet strijden omdat zij geen boodschap aan Jezus Christus hebben.

En we doen dat maar niet met dikke tegenzin, maar we doen het omdat Christus ons liefheeft en zijn leven gegeven heeft om ons leven van de ondergang te redden. We doen het om Hem te eren, zodat zijn werk voor ons niet tevergeefs is geweest, maar Hij de eer ontvangt dat Hij ons uit de macht van de dood heeft bevrijd. Draag dan zo uw kruis omdat u in Jezus Christus hebt mogen ontdekken hoe kostbaar uw leven is. Zo kostbaar dat God u voor altijd bij zich hebben wil om samen in liefde en vreugde het leven te delen.

Amen